

Celelalte părți din procedură: Brandoni solare SpA, Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (reprezentanți: L. Ruessmann, avocat, și J. Beck, solicitor), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: H. Marcos Fraile, agent, asistată de N. Tuominen, avocat), Comisia Europeană (reprezentanți: A. Demeneix, J.-F. Brakeland și T. Maxian Rusche, agenți), China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) (reprezentanți: J.-F. Bellis și A. Scalini, avocați, F. Di Gianni, avvocato)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă SolarWorld AG la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 232, 27.6.2016.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 9 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Efeteio Athinon – Grecia) – Comisia Europeană/Dimos Zagoriou

(Cauza C-217/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Decizie a Comisiei Europene privind restituirea sumelor plătite și care constituie titlu executoriu — Articolul 299 TFUE — Executare silită — Măsuri de executare — Stabilirea instanței naționale competente în materie de contencios al executării — Stabilirea persoanei căreia îi revine obligația pecuniară — Condiții de aplicare a modalităților procedurale naționale — Autonomie procedurală a statelor membre — Principiile echivalenței și efectivității)

(2018/C 005/10)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Efeteio Athinon

Părțile din procedura principală

Apelantă: Comisia Europeană

Intimată: Dimos Zagoriou

Dispozitivul

- 1) Articolul 299 TFUE trebuie interpretat în sensul că acest articol nu stabilește alegerea instanței naționale competente în ceea ce privește acțiunile legate de executarea silită a actelor Comisiei Europene care impun o obligație pecuniară în sarcina altor persoane decât statele membre care constituie titlu executoriu, conform articolului menționat, întrucât această stabilire intră sub incidența dreptului național în temeiul principiului autonomiei procedurale, sub rezerva ca această stabilire să nu aducă atingere aplicării și eficacității dreptului Uniunii.

Revine instanței naționale sarcina de a stabili dacă aplicarea normelor procedurale naționale acțiunilor aferente executării silite a actelor menționate la articolul 299 TFUE se efectuează într-un mod nediscriminatoriu în raport cu procedurile prin care se urmărește soluționarea litigiilor naționale de același tip și potrivit unor modalități care să nu facă mai dificilă recuperarea sumelor vizate prin aceste acte decât în cazuri comparabile privind punerea în aplicare a unor dispoziții naționale corespunzătoare.

- 2) *Articolul 299 TFUE, precum și Regulamentul (CEE) nr. 2052/88 al Consiliului din 24 iunie 1988 privind misiunile și eficiența fondurilor structurale, precum și coordonarea activităților proprii între ele și cu operațiunile Băncii Europene de Investiții și ale altor instrumente financiare existente, Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988 de aplicare a Regulamentului nr. 2052/88 în ceea ce privește coordonarea colaborării între diferite fonduri structurale, pe de o parte, și între acestea și cele ale Băncii Europene de Investiții și ale altor instrumente financiare existente, pe de altă parte, și Regulamentul (CEE) nr. 4256/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988 de aplicare a Regulamentului nr. 2052/88 în ceea ce privește Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), secțiunea Orientare, trebuie interpretate în sensul că nu stabilesc, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, persoanele împotriva cărora poate fi continuată executarea silită în temeiul unei decizii a Comisiei Europene privind restituirea sumelor plătite și care constituie titlu executoriu.*

Revine dreptului național sarcina de a stabili aceste persoane, sub rezerva respectării principiilor echivalenței și efectivității.

⁽¹⁾ JO C 222, 20.6.2016.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 9 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden – Țările de Jos) – Jan Theodorus Arts/Veevoederbedrijf Alpuro BV

(Cauza C-227/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Agricultură — Politica agricolă comună — Regulamentul (CE) nr. 73/2009 — Schemă de plată unică — Crescător de viței care a încheiat un contract de integrare — Clauză contractuală în temeiul căreia plata unică revine întreprinderii de integrare — Admisibilitate]

(2018/C 005/11)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Părțile din procedura principală

Apelant: Jan Theodorus Arts

Intimată: Veevoederbedrijf Alpuro BV

Dispozitivul

Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei clauze contractuale în temeiul căreia cuantumul ajutorului pe care un crescător de viței are dreptul să îl pretindă în temeiul schemei de plată unică revine unei întreprinderi de integrare în cazul în care transferul acestui ajutor se înscrie în cadrul unor avantaje și obligații reciproce negociate între părțile la contract.

⁽¹⁾ JO C 279, 1.8.2016.